

Publicerad 2022-11-30 07:45 av angela Täubert fd Jansson

Jag känner mig plötsligt lugn i själen

Liten fluga surrar frenetiskt
sätter sig på min hand,
stillar sina vingar,
vet att döden snart är kommen.
Den liksom vet att det är tid,
tid att somna in efter ett
hektiskt flugliv denna sommar.

Jag avundas den en liten aning,
tänk att veta när det är dags att
stilla sina tankar och lemmar
för att kunna sätta sig ner stilla,
och veta att snart får jag lugn och ro,
vetandes att jag levt mitt människoliv
efter bästa förmåga och möjlighet.

Jag tittar på den lilla flugan på min hand
och känner en slags ömhet för den,
en levande varelse som uppfyllt sitt
liv med det den fötts till, att vara ett
enkelt flygfä, utan något speciellt mål,
utom att bli till föda åt andra,
men också hatad av många i sin omgivning.

Jag sätter försiktigt ner flugan på en
av mina blommor i fönstret,
den protesterar inte eller flyger iväg,
utan sätter sig lugnt på ett av bladen.
den tycks förstå att jag har förstått...
och på morgonen efter, hittar jag flugan
liggandes död upp och ner i blomkrukan.

Jag gör försiktigt ett hål i jorden
och petar ner den där,
flugan får en sista mening,
den blir till mull och näring,
av jord är du kommen,
till jord skall du åter varda,
och jag känner mig plötsligt lugn i själen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren angela Täubert fd Jansson med Poeter.se id #43743 innehar upphovsrätten